

POKRETNO DOBRO – ZBIRKA UMJETNIČKIH DJELA DŽEVADA HOZE U MUZEJU UNSKO-SANSKOG KANTONA U BIHAĆU

Proglašava se nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: nacionalni spomenik).

Nacionalni spomenik čini 30 grafika akademskog grafičara Dževada Hoze:

- Žena kentaur (1960.)
- Sedam bijelih nišana (1969.)
- Bosanski monument (1965.)
- Ognjena moreska (1965.)
- Ćilim (1963.)
- Preproga (1960.)
- Crveni nišan (1965.)
- Rubinski (1964.)
- Srebrena gora (1965.)
- Srebrena gora (1965.)
- Zlatna gora (1965.)
- Crni – bijeli (1965.)
- Crvena (1971.)
- Modrim obilježen (1970.)
- Bez naziva (1971.)
- Zlatna rozeta (1965.)
- Tri (1967.)
- Zeleni kamen (1965.)
- Ženski simbol (1963.)
- Ženski nišan (1963.)
- Zlatnega srca (1968.)
- Zlatno jedro (1965.)
- Crveni turban (1964.)
- Par (1967.)
- Simbolična pokrajna (1964.)
- Simbolična pokrajna (1964.)
- Zlatni monumenti (1965.)
- Odlikovanje (1968.)
- S trojnim znamenjem (1969.)
- Zlato zaponko (1968.).

Nacionalni spomenik smješten je u zgradi JU Muzej Unsko-sanskog kantona u ulici 5. Korpusa broj 2 u Bihaću, Federacija Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina.

Na nacionalni spomenik primjenjuju se mjere zaštite utvrđene Zakonom o provedbi odluka Povjerenstva za zaštitu nacionalnih spomenika uspostavljenog prema Aneksu 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini („Službene novine Federacije BiH“ br. 2/02, 27/02, 6/04 i 51/07).

Objavljeno u "Službenom glasniku BiH", broj 28/10.

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka V. stavak 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i članka 39. stavak 1. Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika, na sjednici održanoj od 1. do 4. prosinca 2009. godine je donijelo

Izjava o značaju dobra

Zbirka se sastoji od 30 grafika nastalih u periodu 60-tih godina XX. stoljeća (od 1960. do 1968. godine). Dio grafika poklonio je autor, a dio je od autora otkupljen za tek formiranu zbirku Muzeja AVNOJ-a i Pounja. Grafike iz ciklusa „Nišani“ pripadaju ranoj fazi stvaralačkog rada ovog akademskog grafičara, a nastale su za vrijeme studijskog boravka u Ljubljani. Snažan utjecaj na formiranje ove zbirke ima autorovo djetinjstvo, u Bihaću, u kući koja se nalazila pored mezarja. Nišani, stalni izvor inspiracije, pretočeni u grafičko-likovni izraz osvjetljavaju „osobenost svoga svijeta, simbol života i smrti“.

Dževad Hozo (1938.) jedan je od najrespektabilnijih bosanskohercegovačkih grafičara. Likovnu naobrazbu započeo je 1957. godine na Filozofskom fakultetu u Beogradu pri Odsjeku za istoriju umetnosti. Hozo naredne godine (1958.) prekida studij i upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Ljubljani.

Nakon završetka studija izlaže na samostalnim i grupnim izložbama u zemlji i inozemstvu (Celje 1965., Ljubljana 1966., Bremen 1967., Stolac 1972., Tokio 1966., Aleksandrija 1967., Krakov 1971., Tokio 1973. i druge).

